

รูปแบบการหารายได้ของธนาคารพาณิชย์ไทย

รายได้เป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินธุรกิจของทุกกิจการ การที่ธุรกิจจะอยู่รอด และสามารถดำเนินงานไปได้จำเป็นต้องมีรายได้ที่เพียงพอแก่การใช้จ่าย และมีเหลือเก็บไว้สำหรับลงทุนเพื่อขยายกิจการต่อไป ธนาคารพาณิชย์เป็นองค์การเอกชนที่มุ่งหากำไร ดังนั้น รายได้จึงมีความสำคัญและเป็นเป้าหมายหลักในการดำเนินธุรกิจของธนาคารพาณิชย์

การดำเนินธุรกิจของธนาคารพาณิชย์มีขอบเขตจำกัดภายใต้พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 มาตรา 4 ซึ่งอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการรับฝากเงินที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถามหรือเมื่อสิ้นระยะเวลาอันกำหนดไว้ และใช้ประโยชน์จากเงินนั้นในทางหนึ่งหรือหลายทางเช่น (ก) ให้สินเชื่อ (ข) ซื้อขายตัวแลกเปลี่ยนหรือตราสารเปลี่ยนเมื่ออื่นใด (ค) ซื้อ-ขายเงินปรีวรรตต่างประเทศ และตามมาตรา 9 ทวิได้กำหนดว่า ธนาคารพาณิชย์อาจกระทำธุรกิจที่ เกี่ยวข้องหรือเนื่องจากการธนาคารพาณิชย์หรือธุรกิจอันเป็นประเพณีที่ธนาคารพาณิชย์พึงกระทำเช่นการเรียกเก็บตามตัวเงิน การรับอวัลตัวเงิน การรับรองตัวเงิน การออกเช็ค เตอร์ออฟเครดิตหรือการค้าประกัน หรือธุรกิจทำนองเดียวกันด้วยก็ได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย แต่จะประกอบการค้าหรือธุรกิจอื่นใดมิได้ สาเหตุที่ต้องมีกฎหมายจำกัดธุรกิจที่ธนาคารพาณิชย์จะกระทำได้ เพราะธนาคารพาณิชย์เป็นแหล่งระดมเงินออมจำนวนมาก และมีกำลังทางเศรษฐกิจสูง สามารถทำธุรกิจต่างๆ ได้ เพราะมีเงินทุนมากมาย ซึ่งอาจก่อให้เกิดการผูกขาดตัดตอนสร้างความเสียหายให้แก่เศรษฐกิจของประเทศได้ นอกจากนี้เงินออมที่ธนาคารพาณิชย์ระดมมานั้น เป็นเงินออมของประชาชนทั่วประเทศ ซึ่งถ้าธนาคารได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจใดๆ ก็ได้โดยอิสระ ธนาคารพาณิชย์อาจนำเงินเหล่านั้นไปลงทุนในธุรกิจที่ผลตอบแทนสูงแต่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งอาจประสบความเสียหายได้ง่าย และอาจกระทบต่อประชาชนทั่วประเทศซึ่งเป็นเจ้าของเงินออมนั้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องจำกัดธุรกิจที่ธนาคารพาณิชย์พึงปฏิบัติให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม และไม่เสี่ยงจนเกินไป ซึ่งอาจนำมาซึ่งความเสียหาย

จากการที่ธนาคารพาณิชย์ต้องดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ดังกล่าวข้างต้นนี้ ทำให้ธนาคารมีขอบเขตในการดำเนินงานเพื่อแสวงหารายได้ค่อนข้างจำกัด ซึ่งรายได้ที่ธนาคารพาณิชย์ได้รับนั้นอาจจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภทที่สำคัญคือ

1. รายได้จากกำไรให้สินเชื่อ ได้แก่รายได้ในรูปของดอกเบี้ยและส่วนลด
2. รายได้อื่นๆ ซึ่งนอกเหนือจากรายได้จากกำไรให้สินเชื่อ ประกอบด้วยรายได้จากการให้บริการและการลงทุนในหลักทรัพย์ ได้แก่รายได้ดอกเบี้ยส่วนลดและเงินปันผลจากการลงทุนในหลักทรัพย์ รายได้ค่าธรรมเนียมจากการให้บริการของธนาคารพาณิชย์รายได้กำไรจากการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ และจากการแปลงค่าของสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท และรายได้อื่น

รายได้จากการให้สินเชื่อ

รายได้จากการให้สินเชื่อ สามารถจำแนกออกได้ตามประเภทของการให้สินเชื่อ ดังต่อไปนี้

1. รายได้จากดอกเบี้ยเงินเบิกเกินบัญชี
2. รายได้จากดอกเบี้ยเงินให้กู้
3. รายได้จากดอกเบี้ยและส่วนลดจากตัวเงิน

1. รายได้จากดอกเบี้ยเงินเบิกเกินบัญชี เกิดจากการให้สินเชื่อในรูปของเงินเบิกเกินบัญชี (Overdrafts) การที่จะขอสินเชื่อประเภทนี้ ลูกค้าย่อมจำเป็นต้องมีบัญชีกระแสรายวันกับธนาคาร และขอวงเงินที่จะเบิกเกินกว่าเงินที่มีอยู่ในบัญชีกระแสรายวัน โดยทำเป็นสัญญาเงินเบิกเกินบัญชี ซึ่งโดยทั่วไปลูกค้าต้องต่อสัญญาทุกปี ธนาคารอาจเรียกหลักประกันและอัตราดอกเบี้ยที่จะคิดจากลูกค้าแต่ละรายในอัตราที่ต่างกัน แล้วแต่เครดิตของลูกค้าแต่ละราย ถ้าเป็นลูกค้าชั้นดี ธนาคารจะคิดดอกเบี้ยในอัตรา Minimum Overdraft Rate (MOR) ปัจจุบันอยู่ในอัตราประมาณร้อยละ 11-13 ต่อปี (พ.ศ.2531) สำหรับอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่จะคิดจากลูกค้าได้นั้นจะเกินกว่าอัตราที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดไม่ได้ ซึ่งปัจจุบันได้แก่อัตรา 15 ต่อปี (พ.ศ.2531) การติดดอกเบี้ยเงินเบิกเกินบัญชี ธนาคารจะคิดดอกเบี้ยจากยอดที่ลูกค้าเบิกเกินบัญชีเป็นรายวันและทบต้นทุกเดือน ยกเว้นถ้า ณ วันที่ผ่านรายการดอกเบี้ย (Post)

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัญชีลูกค้ำมียอดคงเหลือเป็นเงินฝาก ก็จะหักดอกเบี้ยจากยอดเงินฝากคงเหลือนั้นและสำหรับวันที่ไม่มีการเบิกเงินบัญชีจะไม่มีการคิดดอกเบี้ยสำหรับวันนั้นๆ

2. รายได้จากดอกเบี้ยเงินให้กู้ เกิดจากการให้สินเชื่อในรูปของเงินให้กู้ยืมเป็นเงินก้อน โดยลูกค้ำผู้กู้อาจขอกู้ไปในคราวเดียวกัน หรือขอกู้เป็นงวดตามระยะเวลาที่ตกลงกับธนาคาร และมีการกำหนดจำนวนเงินที่กู้ ระยะเวลาการชำระคืน และอัตราดอกเบี้ยเป็นที่แน่นอน การชำระอาจอยู่ในลักษณะการผ่อนชำระหรือชำระคราวเดียวตามแต่จะตกลงกัน การคิดดอกเบี้ยจะคำนวณจากยอดหนี้คงค้างโดยไม่ทบต้น ในกรณีที่ธนาคารได้รับชำระเงินธนาคารจะนำไปหักดอกเบี้ยค้างรับก่อนแล้วที่เหลือจึงนำไปหักชำระเงินต้น สำหรับลูกค้ำชั้นดีธนาคารจะคิดอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมขั้นต่ำ (Minimum Loan Rate - MLR) ซึ่งปัจจุบันอยู่ในอัตราร้อยละ 11-13 ต่อปี (พ.ศ.2531) และอัตราสูงสุดที่จะคิดจากลูกค้ำได้ ต้องไม่เกินอัตราที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดคือร้อยละ 15 ต่อปี (พ.ศ.2531) ในบางครั้งธนาคารอาจให้ระยะเวลาปลอดหนี้ (Grace Period) หมายความว่าในช่วงเวลาดังกล่าว ลูกค้ำผู้กู้อาจยังไม่ต้องชำระคืนเงินต้น เพียงแต่ชำระดอกเบี้ยหรืออาจหมายความว่ายังไม่ต้องชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยก็ได้ แล้วแต่จะตกลงกัน

3. รายได้จากส่วนลดตั๋วเงินและดอกเบี้ย เกิดจากการให้สินเชื่อในรูปของการซื้อลดตั๋วเงิน ซึ่งประกอบด้วย

3.1 รายได้จากส่วนลด ได้แก่ รายได้ที่เกิดจากการให้สินเชื่อในรูปของการรับซื้อลดตั๋วเงิน ซึ่งได้แก่ ตั๋วแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้เงินและเช็ค ธนาคารจะเรียกเก็บส่วนลดจากผู้ให้นำตั๋วเงินที่ยังไม่ถึงกำหนดเวลาการชำระเงินมาขายแก่ธนาคาร ซึ่งเท่ากับว่าธนาคารให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ให้นำตั๋วเงินมาขาย ส่วนลดที่ธนาคารเรียกเก็บก็คืออัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารคิดจากการให้กู้ยืมนั่นเอง ซึ่งใช้อัตราดอกเบี้ยเดียวกับเงินให้กู้ยืม ไม่ว่าจะเป็นตัวเงินทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เมื่อครบกำหนดชำระตั๋วเงินธนาคารก็จะส่งตั๋วเงินไปเรียกเก็บเงินจากผู้ออกตั๋ว หากเรียกเก็บไม่ได้ ธนาคารจะไล่เบี้ยกับผู้ขายลดตั๋ว ซึ่งจะต้องรับผิดชอบชดใช้เงินตามตัวนั้น

3.2 รายได้จากดอกเบี้ย ได้แก่ รายได้จากดอกเบี้ยที่ธนาคารเรียกเก็บจากผู้ขายลดตั๋ว อันเนื่องมาจากผู้ท้อออกตั๋วหรือขายลดตั๋วขอผลัดชำระเงินตามตัว เมื่อตัวครบกำหนดธนาคารจะเรียกเก็บดอกเบี้ยตั้งแต่ช่วงเวลาที่ตัวครบกำหนดจนกระทั่งถึงวันที่ลูกค้ำชำระเงินให้ธนาคาร

นอกจากการซื้อลดตัวเงินจากลูกค้าแล้วมีการซื้อลดตัวเงินจากธนาคารพาณิชย์ด้วยกัน
หรือจากบริษัทเงินทุนอีกด้วย

รายได้จากการให้บริการและการลงทุนในหลักทรัพย์

รายได้จากการให้บริการและการลงทุนในหลักทรัพย์ ประกอบด้วย

1. รายได้ดอกเบี้ยส่วนลดและเงินปันผลจากเงินลงทุนในหลักทรัพย์
2. รายได้ค่าธรรมเนียมจากการให้บริการของธนาคารพาณิชย์
3. รายได้กำไรจากการซื้อขายเงินตราต่างประเทศและจากการแปลงค่าสินทรัพย์
และหนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท
4. รายได้อื่น

1. รายได้ดอกเบี้ยและเงินปันผลจากเงินลงทุนในหลักทรัพย์ ประกอบด้วยรายได้

3 หมวดคือ

1.1 รายได้ดอกเบี้ยจากเงินลงทุนในหลักทรัพย์ ได้แก่ พันธบัตรที่ออกโดยมีรัฐบาล
ค้ำประกันการไถ่ถอนทั้งต้นเงินและดอกเบี้ย ตัวเงินคลัง หุ้นกู้ และหลักทรัพย์ต่างประเทศ ซึ่งลงทุน
ในรูปของพันธบัตร ตัวเงินคลัง และหุ้นกู้

1.2 รายได้ส่วนลดจากเงินลงทุนในหลักทรัพย์ ได้แก่รายได้ที่เกิดจากธนาคาร-
พาณิชย์ได้ขายหลักทรัพย์ในข้อ 1.1 ไปก่อนที่จะครบกำหนดไถ่ถอน ดังนั้นจะมีดอกเบี้ยค้างรับ
ติดไป ธนาคารพาณิชย์จึงขายในราคาที่สูงกว่าราคาที่ตราไว้ในหลักทรัพย์ (Par value) ราคา
ที่สูงกว่านี้เปรียบเสมือนดอกเบี้ยที่รับไว้ก่อน ซึ่งเรียกว่าส่วนลดนั่นเอง

1.3 รายได้เงินปันผลจากเงินลงทุนในหลักทรัพย์ ได้แก่รายได้ที่เกิดจากธนาคาร-
พาณิชย์ได้ลงทุนในหุ้นสามัญ หรือหุ้นบุริมสิทธิ ซึ่งให้ผลตอบแทนในรูปของเงินปันผล

ธนาคารลงทุนในหลักทรัพย์โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อการรักษาสภาพคล่องหรือ
รักษาความสามารถในการจ่ายชำระ เงินคืนแก่ลูกค้าผู้ฝากเงินที่ต้องการถอนเงิน รวมทั้งอำนวยความสะดวก
สินเชื่อให้แก่ลูกค้าผู้กู้ได้ตลอดเวลา ตลอดจนจนเป็นการหารรายได้จากผลตอบแทนในการลงทุนแทน
ที่จะถือไว้เป็นเงินสดในมือ ซึ่งไม่มีดอกผลแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม ธนาคารพาณิชย์สามารถลงทุน
ในหลักทรัพย์ โดยมีขอบเขตจำกัดระดับหนึ่ง นั่นคือธนาคารพาณิชย์จะลงทุนในหุ้นของบริษัทใด

เกินร้อยละ 10 ของหุ้นที่จำหน่ายแล้วทั้งหมดไม่ได้ ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้ธนาคารรวมกิจการต่างๆเป็นของตนเอง ซึ่งอาจทำให้เกิดการผูกขาดตัดตอนและไม่เป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจ (มาตรา 12 (5) แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์)

2. รายได้ค่าธรรมเนียมและบริการจากการให้บริการของธนาคารพาณิชย์ ได้แก่ ค่าธรรมเนียมและบริการที่ธนาคารพาณิชย์คิดจากลูกค้าในการให้บริการต่างๆ ซึ่งแบ่งได้เป็น 5 ประเภทใหญ่ๆ คือ

- 2.1 ค่าธรรมเนียมจากการโอนเงิน
- 2.2 ค่าธรรมเนียมจากการเรียกเก็บเงินตามตัว
- 2.3 ค่าธรรมเนียมจากการรับรองตัวแลกเงินและจากการออกหนังสือค้ำประกัน
- 2.4 ค่าธรรมเนียมในการเปิดเช็คเดบิตออพเครดิต
- 2.5 ค่าธรรมเนียมและบริการอื่นๆ

2.1 ค่าธรรมเนียมจากการโอนเงิน เป็นรายได้ที่เกิดจากการให้บริการการโอนเงินของธนาคารพาณิชย์เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้าในการส่งเงินจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ลูกค้าอาจเลือกสั่งให้ธนาคารพาณิชย์โอนเงินให้ตนหรือผู้รับประโยชน์โดยทางไปรษณีย์ ทางโทรเลขทางวิทยุ หรือโทรศัพท์ทางไกล ทางระบบออนไลน์คอมพิวเตอร์ ทางเทเล็กซ์หรือทางสวิตช์ ซึ่งจะแตกต่างกันที่ความรวดเร็วในการโอนเงิน และค่าธรรมเนียมในการให้บริการ

อีกรูปแบบหนึ่งของการโอนเงินคือการที่ลูกค้าขอซื้อตราพิกัดจากธนาคารพาณิชย์แล้วส่งตราพิกัดไปให้ผู้รับทางไปรษณีย์หรือทางอื่น และเมื่อได้รับผู้รับจะนำตราพิกัดไปขึ้นเงินจากธนาคาร ณ สาขาที่ระบุไว้ในตราพิกัดหรือเข้าบัญชีที่สาขาอื่นหรือธนาคารพาณิชย์อื่น เพื่อส่งเรียกเก็บระหว่างธนาคารก็ได้

ค่าธรรมเนียมการโอนเงินแต่ละวิธีจะเท่ากันคือถ้าจำนวนเงินที่โอนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท เสียค่าธรรมเนียม 10 บาท หนึ่งต่อๆไปหนึ่งละ 5 บาท ซึ่งทุกธนาคารคิดเท่ากันตามข้อตกลงระหว่างธนาคารสมาชิกของสมาคมธนาคารไทย แต่ค่าใช้จ่ายในการโอนเงินซึ่งลูกค้าต้องเสียเพิ่มจากค่าธรรมเนียมนี้จะแตกต่างกันไปตามแต่วิธีการโอน เช่น ถ้าโอนเงินทางโทรเลขเสีย 25 บาทต่อหนึ่งคำสั่ง ทางโทรเลขด่วนเสีย 50 บาทต่อหนึ่งคำสั่ง การโอนเงิน

ทางโทรศัพท์ทางไกลหรือทางเทเล็กซ์คิดตามอัตราที่ทางการกำหนดไว้ในอัตรา 4 นาที แต่ต้องไม่ต่ำกว่าค่าโทรเลขด่วน สำหรับค่าธรรมเนียมการโอนเงินของระบบออนไลน์คอมพิวเตอร์ 10 บาทต่อหนึ่งคำสั่ง ทางสวิตช์รายการละ 300 บาท ในกรณีที่เป็นการโอนเงินเข้าทางสวิตช์คิดค่าธรรมเนียม 1/4 % ของจำนวนที่ได้มา สูงสุดไม่เกิน 200 บาทต่อราย อัตราค่าธรรมเนียมต่ำสุด 50 บาทต่อราย ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายในการโอนทางระบบออนไลน์คอมพิวเตอร์และทางสวิตช์ได้รวมอยู่ในค่าธรรมเนียมแล้ว (อัตราค่าธรรมเนียมทั้งหมดนี้เป็นอัตรา ณ พ.ศ. 2531)

2.2 ค่าธรรมเนียมจากการเรียกเก็บเงินตามตัว ได้แก่ค่าธรรมเนียมที่ธนาคารคิดจากลูกค้าในการให้บริการเรียกเก็บเงินตามตัวเงิน ซึ่งอาจจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวเงินส่งไปเรียกเก็บ (Outward Bills for Collection) และตัวเงินรับเข้าเพื่อเรียกเก็บ (Inward Bills for Collection) การเรียกเก็บตามตัวเงินมีทั้งเรียกเก็บในประเทศและเรียกเก็บจากต่างประเทศ กรณีการเรียกเก็บในประเทศ ธนาคารจะส่งตัวเงินดังกล่าวให้สาขาเรียกเก็บในท้องถิ่นนั้น หากไม่มีสาขาก็จะส่งให้สำนักงานใหญ่ของธนาคารอื่นที่มีสาขาในท้องถิ่นนั้นช่วยเรียกเก็บแทน เมื่อเรียกเก็บได้ก็จ่ายเงินให้แก่ลูกค้าผู้ขอให้เรียกเก็บภายหลังจากหักค่าธรรมเนียมแล้ว ถ้าเรียกเก็บไม่ได้ก็จะคืนตัวให้ลูกค้าไป กรณีการเรียกเก็บจากต่างประเทศอาจจำแนกตัวเงิน ได้เป็น 2 ประเภทคือตัวเงินประเภทที่ไม่มีเอกสารประกอบ ได้แก่ตัวแลกเงิน เช็ค และตัวสัญญาใช้เงิน เป็นต้น อีกประเภทหนึ่ง คือตัวเงินที่มีเอกสารอื่นประกอบในการเรียกเก็บเงิน เช่น ตัวเงินที่เกิดจากการซื้อขายสินค้า ซึ่งอาจมีเลตเตอร์ออฟเครดิต เป็นเอกสารประกอบเป็นต้น

สำหรับค่าธรรมเนียมในการเรียกเก็บเงินตามตัวในประเทศจะเก็บในอัตราร้อยละ 0.2 ของจำนวนเงินตามตัว แต่ไม่ต่ำกว่าฉบับละ 10 บาท ทั้งนี้ทุกธนาคารจะคิดเท่ากันตามข้อตกลงระหว่างกันของสมาคมธนาคารไทย (อัตรานี้เป็นอัตรา ณ พ.ศ. 2531)

2.3 ค่าธรรมเนียมจากการรับรองตัวแลกเงินและการออกหนังสือค้ำประกัน การรับรองตัวแลกเงินเกิดเนื่องจากการประกอบธุรกิจเจ้าหน้าที่ต้องการความมั่นใจว่าจะได้รับชำระหนี้ จึงกำหนดให้ลูกหนี้ออกตัวแลกเงินที่ผ่านการรับรองจากธนาคาร เพราะถ้าลูกค้านับผิด้วเจ้าหน้าที่สามารถเรียกให้ธนาคารชดใช้ได้ ค่าธรรมเนียมในการรับรองตัวคิดในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อปี ของวงเงินที่รับรองนับจากวันออกตัวถึงวันที่ครบกำหนด ซึ่งทุกธนาคารคิดเท่ากันตามข้อตกลง

ระหว่างกันของสมาคมธนาคารไทย (อัตรานี้เป็นอัตรา ณ พ.ศ. 2531)

สำหรับการออกหนังสือค้ำประกันเกิดขึ้นเนื่องจากการประกอบธุรกิจบางประเภท เช่น การรับเหมาก่อสร้าง ที่มีการยื่นซองประกวดราคา จะมีการขอให้ธนาคารออกหนังสือค้ำประกันเพื่อยืนยันซองประกวดราคา (Bid bond) หรือการซื้อขายสินค้าที่มีมูลค่าสูง ซึ่งถ้ามีการไม่ปฏิบัติตามสัญญาจะก่อให้เกิดความเสียหายมาก ดังนั้นสัญญาจึงมักให้ผู้ที่ต้องปฏิบัติตามสัญญา ให้ธนาคารออกหนังสือค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญา ถ้ามีการบิดพลิ้ว คู่สัญญาสามารถเรียกให้ธนาคารชดใช้ได้ สำหรับค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือค้ำประกัน ธนาคารคิดในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อปี ของวงเงินค้ำประกัน อย่างต่ำคิด 3 เดือนเศษของเดือนคิดเป็น 1 เดือน กรณีมีเงินฝากค้ำประกันเต็มวงเงินหรือมีหนังสือค้ำประกันของธนาคารอื่นเป็นประกันเต็มจำนวน คิดอัตราครึ่งหนึ่งของอัตราปกติ ทั้งนี้ไม่ต่ำกว่าฉบับละ 150 บาท (อัตราค่าธรรมเนียมจากการรับรองตัวแลกเงินและการออกหนังสือค้ำประกันเป็นอัตรา ณ พ.ศ. 2531) ทั้งนี้เป็นอัตราที่ทุกธนาคารคิดเท่ากันตามข้อตกลงระหว่างกันของสมาคมธนาคารไทย

ในการรับรองตัวแลกเงินและหนังสือค้ำประกัน จะเห็นว่าธนาคารมีความรับผิดชอบในกรณีที่ลูกค้าบิดพลิ้วหรือไม่ปฏิบัติตามสัญญา ด้วยเหตุนี้เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงต่อความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นและธนาคารต้องผูกพันรับผิดชอบ ธนาคารจึงต้องพิจารณาฐานะและความน่าเชื่อถือของลูกค้าโดยรอบคอบ และหากเป็นลูกค้าที่สามารถเชื่อถือได้ มีเครดิตดีก็อาจไม่ต้องใช้ทรัพย์สินค้ำประกัน แต่ถ้าเป็นลูกค้าขึ้นรองลงมาอาจต้องเรียกหลักประกันและเงินมัดจำเอาไว้อีกด้วย

2.4 ค่าธรรมเนียมในการเปิดเช็คเดอรัออพเครดิต หมายถึงค่าธรรมเนียมที่ธนาคารเรียกเก็บจากลูกค้าในการเปิดเช็คเดอรัออพเครดิต ซึ่งเป็นหนังสือประกันการชำระเงินค่าสินค้าไปยังผู้ขายสินค้า เหตุผลที่ต้องให้ธนาคารประกันการชำระเงินค่าสินค้า เพราะผู้ขายอาจไม่มั่นใจในตัวผู้ซื้อ

การออกเช็คเดอรัออพเครดิตมีทั้งประเภทที่ออกให้ผู้ซื้อภายในประเทศซื้อสินค้าจากผู้ขายในประเทศ (Local or Domestic Letter of Credit) และการออกให้ผู้ซื้อภายในประเทศซื้อสินค้าจากผู้ขายในต่างประเทศ ธนาคารจะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการออกเช็คเดอรัออพเครดิตภายในประเทศในอัตราร้อยละ 0.2 ต่อเดือนของมูลค่าของเช็คเดอรัออพ

ออฟเครดิต เศษของเดือนคิดเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ไม่ต่ำกว่าฉบับละ 150 บาท สำหรับเล็ดเตอร์ ออฟเครดิตต่างประเทศธนาคารเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราร้อยละ 1/8 ของมูลค่าของ เล็ดเตอร์ออฟเครดิตต่อสามเดือน ทั้งนี้ไม่ต่ำกว่าฉบับละ 200 บาท (อัตรานี้เป็นอัตรา ณ พ.ศ. 2531) และอาจขอให้ลูกค้าวางเงินมัดจำด้วย เพื่อกรณีที่ถูกค้ำบิตพริว ธนาคารจะได้ไม่ต้องรับ ความเสียหายแต่ผู้เดียว แต่สามารถหักค่าเสียหายจากเงินมัดจำของลูกค้าได้

2.5 ค่าธรรมเนียมและบริการจากการให้บริการอื่นๆ นอกจากรายได้อัตราค่าธรรมเนียมและบริการ ที่รับจากการให้บริการต่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว ธนาคารพาณิชย์ยังมีรายได้อัตราค่าธรรมเนียมและบริการจากบริการอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

2.5.1 รายได้อัตราค่าธรรมเนียมในการดำเนินการเป็นธนาคารนำ (Lead Bank) ในการให้เงินกู้แก่ลูกค้าผู้กู้รายใหญ่ โดยร่วมกับธนาคารอื่นหรือสถาบันการเงินอื่น (Loan Syndication) ธนาคารผู้นำกลุ่มจะเป็นผู้รับผิดชอบวิเคราะห์ลูกหนี้ จัดทำสัญญา ระหว่างธนาคารที่เกี่ยวข้องและสัญญาระหว่างกลุ่มธนาคารผู้ให้กู้กับลูกหนี้ โดยได้รับค่าตอบแทน ในรูปค่าธรรมเนียมการจัดการนอกเหนือไปจากดอกเบี้ยเงินกู้ตามปกติ

2.5.2 รายได้อัตราปรับเช็คคืน เนื่องจากลูกค้าสั่งจ่ายเช็คแล้วไม่มีเงิน ในบัญชีเพียงพอที่จะให้ธนาคารพาณิชย์หักบัญชีหรือไม่มีเงินในบัญชี เป็นต้น ซึ่งเป็นมาตรการลงโทษลูกค้า และพยายามจำกัดให้มีเช็คคืนน้อยที่สุด อย่างไรก็ตามการเรียกค่าปรับนี้อาจไม่ได้กระทำ ทุกครั้ง ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของธนาคาร

2.5.3 รายได้อัตราค่าธรรมเนียมจากการขายเช็คเดินทาง ธนาคารพาณิชย์ ขายเช็คเดินทางในฐานะตัวแทนของธนาคารหรือบริษัทเจ้าของเช็คเดินทางซึ่งที่นิยมใช้กันแพร่หลาย อยู่ในขณะนี้คือ Bank of America NT & SA., American Express Company ของสหรัฐอเมริกา และ Thomas Cook & Son (Bankers) LTD. ของอังกฤษ เป็นต้น ธนาคารพาณิชย์จะคิดค่าธรรมเนียมจากลูกค้าผู้ซื้อเช็ค ในขณะที่ธนาคารพาณิชย์ก็ต้องเสียค่าธรรมเนียมให้แก่ธนาคารหรือบริษัทผู้ออกเช็คเดินทางด้วย ดังนั้นรายได้ของธนาคารพาณิชย์จึงได้แก่ ส่วนต่างระหว่างอัตราค่าธรรมเนียมที่คิดจากลูกค้ากับที่ต้องจ่ายให้แก่ธนาคารหรือบริษัทผู้ออกเช็คเดินทาง

2.5.4 รายได้อัตราค่าธรรมเนียมจากการจัดการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศให้แก่ลูกค้าในประเทศ ทั้งนี้ธนาคารพาณิชย์อาจปล่อยเงินกู้ให้แก่ลูกค้าไปก่อนแล้วขอกู้ยืมจากต่างประเทศมาชดเชย (Refinance) หรืออาจเป็นเพียงนายหน้าให้เท่านั้น

2.5.5 รายได้ค่าธรรมเนียมจากการออกบัตรเครดิต บัตรเครดิต

คือบัตรที่ออกให้แก่ลูกค้าโดยให้วงเงินแก่ลูกค้าในการจับจ่ายใช้สอยซื้อสินค้าหรือบริการด้วยการแสดงบัตร ซึ่งร้านค้าจะทำเอกสารหลักฐานไปขึ้นเงินจากผู้ออกบัตร ธนาคารอาจเป็นนายหน้าออกบัตรของบริษัทการเงินในต่างประเทศ ซึ่งเป็นเจ้าของบัตรหรือออกบัตรของธนาคารเองก็ได้ ธนาคารเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการใช้บัตรจากลูกค้า และเมื่อลูกค้าใช้วงเงินเครดิตไปแล้ว ธนาคารก็จะเรียกเก็บเงินจากผู้ถือบัตรเป็นระยะๆ ตามวงเงินเครดิตที่ใช้ไป ในกรณีที่ เป็นนายหน้าออกบัตร ธนาคารจะได้รับค่าธรรมเนียมจากผู้ถือบัตร และหักไว้ส่วนหนึ่งที่เหลือส่งให้สถาบันเจ้าของบัตร บัตรเครดิตที่นิยมใช้ ได้แก่ วีซ่า การ์ด (Visa Card) มาสเตอร์ การ์ด และไดเนอร์ส การ์ด (Diners Card) เป็นต้น

2.5.6 รายได้ค่าธรรมเนียมจากการออกเช็คของขวัญและเช็คธนาคาร

สั่งจ่าย (Cashier Order) คือเช็คที่ออกและสั่งจ่ายโดยธนาคาร ซึ่งธนาคารผูกพันตนที่จะชำระเงินตามเช็คนั้น ผู้ซื้อสามารถให้ธนาคารระบุที่หน้าเช็คว่าจะจ่ายให้แก่ใครหรือจ่ายเป็นเงินสดแก่ผู้ถือก็ได้ การออกเช็คของขวัญเป็นที่นิยมเพราะใช้ เป็นก้ำกัล ได้ในทุกโอกาส สะดวก ทั้งแก่ผู้ให้และผู้รับ สำหรับเช็คที่ธนาคารสั่งจ่ายนั้น ให้ความมั่นใจแก่ผู้รับได้มากกว่าเช็คส่วนบุคคลทั่วไป เนื่องจากธนาคารรับประกันการจ่ายเงิน ดังนั้นผู้ขายสินค้าหรือบริการบางประเภท เช่นองค์การของรัฐ มักกำหนดให้ผู้ซื้อชำระด้วยเช็คที่ธนาคารสั่งจ่ายและไม่รับเช็คส่วนบุคคล

2.5.7 รายได้ค่าธรรมเนียมจากการประกันความเสี่ยง (Hedging)

ความเสี่ยงดังกล่าว คือ โอกาสที่อาจจะเกิดการขาดทุนเนื่องจากอัตราดอกเบี้ยหรืออัตราแลกเปลี่ยน เปลี่ยนแปลงไป เช่น ลูกค้ากู้เงินตราสกุลเยนจากญี่ปุ่นเข้ามา เมื่อค่าเงินสกุลเยนสูงขึ้น ลูกค้าก็เกิดการขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน หรือกรณีที่อัตราดอกเบี้ยเงินสกุลเยนสูงขึ้น ลูกค้าก็จะประสบความเสียหายจากอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มสูงขึ้น เพราะทำให้ต้องจ่ายดอกเบี้ยสูงขึ้น ธนาคารจึงเสนอบริการที่เรียกว่าการประกันความเสี่ยง โดยทำสัญญากับลูกค้าไม่ว่าอัตราแลกเปลี่ยนหรืออัตราดอกเบี้ยจะผันผวนขึ้นลงเพียงใดก็ตามลูกค้าสามารถจะจ่ายชำระคืน หรือได้รับชำระ (กรณีลูกค้าส่งออกต่างประเทศ) ในอัตราแลกเปลี่ยนหรืออัตราดอกเบี้ยที่ตายตัว สำหรับส่วนต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนจริงหรืออัตราดอกเบี้ยจริงในท้องตลาด ขณะนั้น ธนาคารจะรับผิดชอบ ทั้งนี้ลูกค้าต้องเสียค่าธรรมเนียมจำนวนหนึ่งให้แก่ธนาคาร ซึ่งอัตราค่าธรรมเนียมนี้ไม่ตายตัว ขึ้นกับสภาวะการขึ้นลงของอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ยว่ารุนแรงมากน้อยเพียงใดเป็นสำคัญ หากมีการขึ้นลงมาก ธนาคารก็อาจคิดค่าธรรมเนียมมาก เพราะมีความเสี่ยงหรือโอกาสขาดทุนเป็นจำนวนเงินสูงได้ นอกจากนี้ขึ้นกับประเภทของเครื่องมือ

การเงินที่ธนาคารใช้ในการรับประกันความเสี่ยงด้วย เช่น เครื่องมือที่เรียกว่า Option จะเก็บค่าธรรมเนียมสูงกว่า Forward Contract เพราะ Option เปิดโอกาสให้ลูกค้าเลือกที่จะไปใช้สิทธิตามสัญญาได้ หากอัตราดอกเบี้ยหรืออัตราแลกเปลี่ยนขึ้นลงในลักษณะที่เป็นผลดีแก่ลูกค้าเอง

2.5.8 รายได้จากการทำธุรกิจพาณิชย์ (Merchant Banking) บางส่วน เช่นการเป็นที่ปรึกษาโครงการ ซึ่งช่วยทำการวิเคราะห์โครงการ (Front-end fee) การเป็นตัวกลางในการหาผู้รับประกันการจำหน่ายหุ้นที่ธุรกิจนั้นออกเพื่อระดมทุน

3. รายได้กำไรจากการปริวรรต หมายถึงรายได้กำไรที่เกิดจากการซื้อขายเงินตราต่างประเทศและการแปลงค่าของสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาททั้งที่เป็นการส่งมอบทันทีหรือเพื่อการส่งมอบในอนาคต

การซื้อขายเงินตราต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ กระทำอยู่ 2 อย่าง คือ

1. การซื้อขายเงินตราต่างประเทศทันที (Spot Exchange) หมายถึงการซื้อขายเงินตราต่างประเทศที่มีการส่งมอบเงินตราต่างประเทศและชำระเงินทันที
2. การซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Exchange) หมายถึงการทำสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศ โดยการตกลงกันในอัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ทำสัญญาซื้อขาย ส่วนการส่งมอบเงินตราต่างประเทศและการชำระเงินนั้น กระทำกันในระยะเวลาข้างหน้าตามที่ได้ตกลงกันไว้ (วาริ หะวานนท์ 2526 : 455)

ธนาคารพาณิชย์ได้กำไรจากการปริวรรตหรือการซื้อขายเงินตราต่างประเทศจากส่วนต่างของอัตราซื้อและอัตราขาย อย่างไรก็ตามในระหว่างวัน อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศสกุลต่างๆ มีการเคลื่อนไหวขึ้นลง บางครั้งธนาคารรับซื้อไว้ด้วยอัตราหนึ่ง และเมื่อเวลาผ่านไป หากอัตราแลกเปลี่ยนเปลี่ยนแปลงไปมากในทางลดลง ธนาคารก็อาจจำเป็นต้องขายเงินตราสกุลนั้น และประสบผลขาดทุนได้เช่นกัน ทั้งนี้ในการซื้อขายเงินตราต่างประเทศธนาคารจำเป็นต้องคาดหมายว่าอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราแต่ละสกุลจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด หากธนาคารคาดหมายว่าอัตราแลกเปลี่ยนของเงินตราสกุลนั้นจะสูงขึ้น ธนาคารพาณิชย์ก็จะซื้อเงินตราสกุลนั้นไว้เพื่อรอขายในอัตราที่สูงขึ้นเพื่อทำกำไร การทำเช่นนี้เรียกว่าการเก็งกำไรในอัตราแลกเปลี่ยนโดยอาศัยความแตกต่างจากช่วงเวลาหรือการทำ Arbitrage โดยอาศัยความ

แตกต่างของเวลา

กำไรจากการปริวรรตที่เกิดจากการแปลงค่าของสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท เป็นกำไรที่เกิดจากการรับรู้รายได้ทางบัญชีตามหลักการบัญชีที่เป็นที่ยอมรับทั่วไป แต่ธนาคารพาณิชย์ยังไม่รับตัวเงินอย่างแท้จริง จนกว่าจะมีได้มีจำหน่ายสินทรัพย์หรือหนี้สินออกจากบัญชี หรือมีรายการซื้อขายเงินตราต่างประเทศเกิดขึ้น

ในการหารายได้กำไรจากการปริวรรตได้ถูกควบคุมโดยกฎหมาย ซึ่งได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ พ.ศ. 2485 เรื่องการดำรงฐานะเงินตราต่างประเทศสุทธิของธนาคารพาณิชย์ ไม่เกินร้อยละ 20 ของเงินทุนหรือ 5 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกาแล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่ากัน ซึ่งในช่วงปี 2527 ได้มีประกาศเป็นหนังสือเวียนลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2527 ให้ธนาคารพาณิชย์ดำรงฐานะเงินตราต่างประเทศไม่เกินร้อยละ 40 ของเงินกองทุน ซึ่งเป็นสองเท่าของข้อบังคับเดิม ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวระบบธนาคารพาณิชย์ประสบปัญหาสภาพคล่องสูง ทางแก้ไขประการหนึ่งคือนำเงินส่วนเกินไปลงทุนในต่างประเทศในรูปของเงินตราต่างประเทศ เท่ากับธนาคารพาณิชย์ต้องดำรงฐานะเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้นด้วยความจำเป็นตนเอง อย่างไรก็ตามการอนุมัติดังกล่าวเป็นการชั่วคราวเท่านั้น

การกำหนดฐานะเงินตราต่างประเทศที่ธนาคารพาณิชย์จะดำรงได้เท่าใดนั้น ทำให้โอกาสของธนาคารพาณิชย์ที่จะหารายได้กำไรจากการปริวรรตอยู่ในขอบเขตจำกัด ไม่สามารถทำได้อย่างอิสระ แต่ก็มีผลดีคือช่วยสร้างความมั่นคงให้ระบบสถาบันการเงินในประเทศเพราะมีหลายธนาคารที่ประสบปัญหา เนื่องจากนำเงินไปใช้หารายได้กำไรจากการปริวรรตมากเกินไป และเกิดความผิดพลาดในการคาดหมายอัตราแลกเปลี่ยน จึงขาดทุนเป็นจำนวนมาก และกระทบต่อฐานะของธนาคารอย่างรุนแรง

4. รายได้อื่น ได้แก่รายได้ที่ไม่เข้าประเภทรายได้ต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว เช่น
 - 4.1 รายได้จากการรับฝากของมีค่า โดยการให้เข้าบัญชีสำหรับเก็บของมีค่า
 - 4.2 รายได้กำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital gain) ซึ่งปกติธนาคารจะได้ผลตอบแทนในรูปของรายได้ดอกเบี้ยส่วนลดและเงินปันผล แต่เมื่อขายไปจะได้รายได้จากส่วนต่างของราคาที่ขายและราคาที่ซื้อ เรียกว่า Capital gain

4.3 หนี้สูญได้รับคืน หมายถึงการที่ธนาคารตัดจำหน่ายลูกหนี้ที่คิดว่าจะไม่ได้รับชำระแล้วเป็นค่าใช้จ่ายหนี้สูญ แต่กลับปรากฏว่าได้รับชำระในภายหลังก็จะบันทึกเป็นหนี้สูญได้รับคืน สำหรับรายการนี้บางท่านอาจไม่เห็นด้วยที่จะจัดเป็นรายได้ เนื่องจากลักษณะที่แท้จริงไม่ใช่รายได้

4.4 ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารอื่นหรือสถาบันการเงินอื่น เป็นดอกเบี้ยที่เกิดจากการที่ธนาคารมีบัญชีเงินฝากที่ธนาคารอื่น ซึ่งอาจมีทั้งธนาคารในประเทศและธนาคารต่างประเทศและสถาบันการเงินอื่น เช่นบริษัทเงินทุน การที่ต้องมีบัญชีเงินฝากเป็นเพราะธนาคารจำเป็นต้องมีการชำระบัญชีระหว่างกัน ซึ่งเกิดจากการส่งตัวเงินไปเรียกเก็บหรือรับตัวเงินเรียกเก็บจากธนาคารอื่นมา หรือมีรายการโอนเงินระหว่างกัน หรือมีการซื้อขายเงินตราต่างประเทศหรือมีการนำเงินไปลงทุนระยะสั้น เป็นต้น การมีบัญชีเงินฝากระหว่างกันจะทำให้สะดวกและคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจโดยเพียงแต่หักหรือเข้าบัญชีให้อีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อมีรายการชำระบัญชีเกิดขึ้น สำหรับยอดคงเหลือจะมีการคำนวณดอกเบี้ยให้และบวกเพิ่มเข้าไปในบัญชี

แนวโน้มนการเปลี่ยนแปลงของรายได้จากการให้สินเชื่อกับรายได้จากการให้บริการและการลงทุนในหลักทรัพย์

รายได้ของธนาคารพาณิชย์แบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่คือรายได้จากการให้สินเชื่อและรายได้จากการให้บริการและการลงทุนในหลักทรัพย์ ซึ่งได้กล่าวไปแล้วจากที่ผ่านมามาดูเห็นว่ารายได้จากการให้สินเชื่อมีความสำคัญและมีปริมาณมากถึงร้อยละ 70-80 ของรายได้ทั้งหมด (จากตารางที่ 2.1 ซึ่งแสดงสัดส่วนของรายได้จากการให้สินเชื่อต่อรายได้รวม) อย่างไรก็ตามนับตั้งแต่ปี 2527 เป็นต้นมาสัดส่วนของรายได้จากการให้สินเชื่อต่อรายได้รวม มีแนวโน้มที่ลดลงโดยตลอด ในขณะที่รายได้จากการให้บริการและการลงทุนในหลักทรัพย์ ซึ่งประกอบด้วยรายได้ดอกเบี้ยส่วนลดและเงินปันผลจากเงินลงทุนในหลักทรัพย์ รายได้ค่าธรรมเนียมและรายได้จากการให้บริการต่างๆ รายได้กำไรจากการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ และการแปลงค่าสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท และรายได้อื่น มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยตลอด ปรากฏการณ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่ารายได้จากการให้บริการ และการลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นสิ่งที่ธนาคารควรเริ่มให้ความสนใจเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพราะถ้าพฤติกรรมในการหารายได้ของธนาคารในอนาคตเริ่มเปลี่ยนแปลงไปจากรายได้จากการให้สินเชื่อ เป็นรายได้จากการให้บริการและการลงทุนในหลักทรัพย์โดยตลอดแล้ว ก็จำเป็นที่ธนาคารพาณิชย์ต้องปรับปรุง

กลยุทธ์ในการดำเนินงานของตนให้สอดคล้องกับภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสมเพื่อความ
สำเร็จในการประกอบการต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.1 แสดงสัดส่วนของรายได้สินค้าเชื่อต่อรายได้รวมกับรายได้จากการให้บริการและการลงทุนในหลักทรัพย์ต่อรายได้รวม

(หน่วย : ล้านบาท)

สำหรับงวด 6 เดือน รายได้จากสินค้าเชื่อ รายได้จากการให้บริการและการลงทุนในหลักทรัพย์ รายได้รวม
(ไม่สะสม)

	จำนวนเงิน	ร้อยละต่อ	จำนวนเงิน	ร้อยละต่อ	จำนวนเงิน
		รายได้รวม		รายได้รวม	
30 มิ.ย. 20	5,867.1	79.71	1,493.5	20.29	7,360.6
31 ธ.ค. 20	6,539.3	79.13	1,724.7	20.87	8,264.0
30 มิ.ย. 21	7,682.8	81.34	1,743.0	18.66	9,445.8
31 ธ.ค. 21	8,816.6	81.24	2,036.0	18.76	10,852.6
30 มิ.ย. 22	10,660.3	83.96	2,037.0	16.04	12,697.3
31 ธ.ค. 22	11,972.3	84.36	2,222.4	15.64	14,192.7
30 มิ.ย. 23	15,200.7	85.44	2,591.2	14.56	17,791.9
31 ธ.ค. 23	15,898	83.23	3,202.5	16.77	19,100.5
30 มิ.ย. 24	19,785.6	85.90	3,247.3	14.10	23,032.9
31 ธ.ค. 24	23,006.9	86.65	3,544.1	13.35	26,551.0
30 มิ.ย. 25	24,671.2	86.99	3,688.9	13.01	28,360.1
31 ธ.ค. 25	24,017.9	85.09	4,207.3	14.91	28,225.1
30 มิ.ย. 26	25,098.6	83.59	4,928.0	16.41	30,026.6
31 ธ.ค. 26	28,368.7	85.03	4,993.4	14.97	33,362.1
30 มิ.ย. 27	33,831.9	85.96	5,526.15	14.04	39,358.05
31 ธ.ค. 27	35,974.5	85.71	5,998.05	14.29	41,972.55
30 มิ.ย. 28	37,717.6	85.14	6,585.5	14.86	44,303.1
31 ธ.ค. 28	36,994.9	84.09	7,001.6	15.91	43,996.1
30 มิ.ย. 29	35,051.7	82.11	7,636.3	17.89	42,688

(หน่วย : ล้านบาท)

สำหรับงวด 6 เดือน รายได้จากการให้สินเชื่อ รายได้จากการให้บริการและการ รายได้รวม
(ไม่สะสม) ลงทุนในหลักทรัพย์

	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน
31 ธ.ค. 29	31,501.7	77.77	9002.4	22.23	40,504.1
30 มิ.ย. 30	29,782.5	77.52	8,635.9	22.48	38,418.4
31 ธ.ค. 30	29,927.5	73.40	10,846.6	26.60	40,774.1

ที่มา : จำนวนจากการรับเงินของธนาคารพาณิชย์ไทยตามรายงานประจำงวดซึ่งรับรองโดยผู้สอบ
บัญชีอนุญาต

(ไม่รวมธนาคารมหานคร จำกัด และธนาคารสยาม จำกัด เนื่องจากในบางปีไม่มีการ
ออกงบการเงินงวดครึ่งปี จึงขาดตัวเลขรายครึ่งปีไม่ได้ หากนำมาพิจารณาข้อมูลที่ได้จะ
ขาดความสม่ำเสมอ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย